

341
345

ДОЛУ МАСКАТА

**Истинския морален лик на прононсирания
дружбаш ХРИСТО АНГЕЛОВ, директор на
мжжката гимназия, преподавател и един
от стопаните на частното търгов-
ско училище в гр. Стара-Загора**

От ред години се подвизава като директор на мжжката гимназия, преподавател и стопанин на частното търговско училище в гр. Стара-Загора прононсирания дружбаш Христо Ангелов. Той не само няма качеството на възпитател, но му липсват обикновенните добродетели на гражданина и човека. Всички, които познаваха низкия морал на този своеобразен възпитател и партизанските му похвати през дружбашкото управление, очакваха след 9 юни да бъде изхвърлен от учителските редове. Обаче, това не беше. Притежавайки една безподобна ипокризия, макар, че през миналия режим е прокаравал мизерна партизанщина в учебното дело и по най-тъмни и непочтени пътища е охранвал своите интереси, Христо Ангелов е успел да заблуди част от учителството и гражданството в Стара-Загора и да мине за почтен човек и добър възпитател. А се намерили и няколко учители от Стара-Загора, които се застъпили в Министерството на Просветата за него и са го закрепили. За да допринесе нещо, не толкова за охарактеризиране на моралната личност на Христо Ангелов (той не заслужава тази голяма чест), колкото за охарактеризиране на оная корупция и най-мизерна партизанщина, която царуваше в миналия режим, които бяха засегнали даже и учителството, аз ще смжкна маската на този своеобразен възпитател и ще го покажа в отвратителната му морална голота.

За да бъде по убедителен, аз ще оставя Ангелов да говори против себе си с своите писма отправени до Ст. Омарчевски, бившия дружбашки М-р на Просветата.

В едно свое писмо той пише:

„Любезни Т-х Омарчевски.

„ Сега пжк по стечение на обстоятелствата се наложи да Ви съобща известни порядки тук из Заарата, които биха могли да не са тжй и се отстранят. Видите ще започна малко отдалече.

„Думата ми е за жилищните комисии. Непонятно ми е защо е предоставено да бждат назначавани от Председателя на Окржжния Сжд, а не от Окржжния Управител. Мене ми се струва, че назначаване жилищните комисии е и трябва да бжде от прерогативите на Окржжния Управител. По никой начин, обаче не бива да се оставя закона тжй, за да бждат назначавани от Председателя на Окр. Сжд. Напр. що е в Стара-Загора. Сжстава на жилищната комисия е предимно от радослависти. Председателя ъ е Костанди Апостолов, тжмен радославист той е който по жилищния вжпрос си развява байрака — нещо, което много ме удивлява. Та неуже ли тия мржстни радослависти, които толкова злини са причинили на Бжлгария, все още трябва да своевелничат.

„Напр. уча се, че на този радославист вджхновител му бил зет му Георгиев, началник на гражданското отделение в Министерството на Правосждието. И за това докарал работата до там, че и в сжда да се назначават, непонятно защо. Тжй напр. с мене шо биде. Още от VII. 1920 година поисках квартира от жилищната комисия, след като ме вжртяха на сам, на там, сам си намерих такава. Когато, обаче трябваше те да оформят дадоха я на други *техен сжмшленник* (к. м.). Пред комисията им в този момент аз казах, че решават работите по комшийски. Само затова и защото *СЖМ СТАНАЛ ЗЕМЛЕДЕЛЕЦ* (к. м.) господството му К. Апостолов ми сжстави акт, за че сжм го оскжрбил и по реда си го изпратил в Министерството на Вжтрешните Работи, за да искат разрешение за това. Отговорили им отвжрдително. Впоследствие този акт бил изпратен в Прокурорския Паркет. Там Г. Н. Маринов, Зам. Прокурор намерил, че няма нищо от престжпен характер и анулирал акта. Тжмния радославист Апостолов, обаче апелирал в Пловдивския Апелативен Сжд и искал да ме сжди. Това не ме стряска, но мржсотията на тази мржстна твар ме ядосва. За това, че Маринов дал резолюция на работата, види се е направено пак от този радославист постжпка и затуй той Маринов получил сведения от София, че нямало да бжде удостоен с сждийско място, ами вжзможно даже и уволнен. Незнам, ама в днешно време да се оставят тия тжмни радослависти да се ширят до такава степен е удивително. Ей Богу! Затова обаче, защото Никола е едно работно момче, което заслужава не тази участ, която радослависта Апостолов му

готви, ще Ви моля направете нещо на всяка цена да бъде Никола назначен Сждия тук. Сетне трябва и това да се внуши, че други дух вече вее, но не този на радославистите“.

ХР. АНГЕЛОВ.

Кжшата, за която се говори в писмото се дава на Бойчо Колев, един от пжрвите хора на демократическата партия в Стара-Загора, бивш през демократическо време Окржжен Управирел. Той никога не е бил радославист. И на децата в Стара-Загора е известна партийната принадлежност на г. Колев. Сжщо и Омарчевски, който джлги години е бил ученик в Стара-Загора и после не прекжсвал връзките си с нашия край не е можал да не знае, че Б. Колев не е радославист. Обаче на Ангелов е потребно да направи интрига против жилищната комисия, която не го е удовлетворила, затова не споменава и името на Б. Колев. Останалото сжджржание на писмото в по големата си част сжвжршено неверно е от такова естество, че не се нуждае от никакви коментарии.

В друго писмо от 9. II. 1923 година се пише:

„Любезни Т-х Омарчевски,

„ Наследниците на Хр. Костакев от гр. Чирпан притежават недвижими имоти, находящи се в Зетевско землище, Чирпанска околия, непосредствено до брега на р. Марица. От тези наследници е и жена ми.

„Още на 4. VII. 1922 година Старо-Загорския Окржжен сжд разреши поделбата на вжпросните имоти.

„Поделбата е направена.

„Все пак Зетевската комисия за Т. П. Собственност в заседанието си на 1. I. 1922 година отменила по-раншното постановление за отчуждаване на тия имоти.

„Постановила да отчуждат 108 декара ниви, находящи както казах в змлището им.

„Вижете Омарчевски „сиромаха не му вжрви“, казва половицата. В хилядата години еднжж се настаних и аз да се нареди и ето случая е да вземат от ржцете ми, което ми се пада по наследство.

„ Като така ще моля по телефона, ако е вжзможно сжбощи на Окржжния Управител да анулира решението на Зетевската комисия за Т. П. Собственност (к. м.).

„ Тия дни най-кжсно до понеделник работата ще бжде разгледана от Старо-Загорската Окр. Комисия на Т. П. С. и ще зависи как Окржжния Управител ще поведе работата. Вярвам, че ще бжда чут, нали? (к. м.) Много поздрави от Райчо“.

ХР. АНГЕЛОВ.

Ако Зетевската комисия за Т. П. С. е действувала незаконно, Ангелов требваше да се ограничи само да иска отмяна на нейните действия от по-висшите инстанции. Обаче той прибегва до по-тайни и сигурни пжтища за защита на своите интереси . . . По телефона интимния му приятел Омарчевски ще нареди да се запазят земите на изпитания дружбаш. Учители не се ли гнусите, че има такива в вашите редове?

Ето друго писмо без дата.

„Любезни Т-х Омарчевски

„ . . . Носителя на настоящето Георги Ефтимов Нейков е мой роднина. Той е завжршил Варненската Мжжка Гимназия с успех, завжршил я през изтеклата 19—20 година. Подал е заявление в Министерството В1 и иска да джржи конкурс по културно инженерство, по която специалност сигурно имате много кандидати. Като така, пиша Ви настоящето с молба да направите потребното, за да спечели конкурса Георги. Знаем, ще кажите — ама той сам с успеха от конкурса трябва да спечели стипендията. Тжй, нали се знае, се е друго, когато има покровителство за което моля. По тоя вжпрос и по рано сжм Ви писал. (к. м)

„Надея се, нека кажа твжрдо вервам какво, че ще сторите потребното и направите щото Георги да има стипендия“.

ХР. АНГЕЛОВ.

Ето как през миналия режим са спечелвали конкурсите. Наверно Нейков е получил стипендия.

На Омарчевски са устрои една безполезна командировка в Бразилия, която коштува грамадни средства на джржавата. Цяла Бжлгария на времето се вжзмути от това лудо разточителство. Смахнатата книга на Омарчевски „Кжм Екватора“, вжзбуди сжжаление у сериозните хора кжм бездарния автор, най-бездарния, може би, от всички дружбашки величия. Но Ангелов е на друго мнение. Не само не намира у себе сили за вжзмушение, а на против ползува се от случая да прояви своята лакейна прихода. Нека го оставим той да говори:

гр. Стара-Загора, 1 III. 1923 год.

„Любезни Господим Омарчевски,

„Получих изпратените ми книги „Кжм екватора“ и речта Ви при откриване В. У. Сжвет. Много благодаря за вниманието. У дома с жадност четохме „Кжм екватора“.

„Моите сжрдечни сжрадвания, за гдето сте имали възможност там, на противната страна на земното кълбо да поживейте, може би горчиви моменти, но и величави такива. Моите поздрави тоже за толкоз хубавата работа, тжй майсторски и вешо написана „Кжм еkvатора“. Пожелавам здраве и сила за още по-ползотворна работа“.

Хр. Ангелов.

Между мен и брат ми Николай Новачков от една страна и други трима, между които и Ангелов сжществена спорове относно стопанството на частното тжрговско училище в Стара-Загора. Основавайки се на ред законоположения аз исках от Министерството на Просветата на Ангелов да се отнеме качеството на стопанин. Понеже Министерството на Просветата не ме удовлетвори аз обжалвах резолюцията на сжщия Министр пред Административния Сжд. Ангелов, понеже успе благодарение на интимните си вржзки с Омарчевски да повлияе на Министерството на Просветата, опитва се да влияе и на Административния Сжт. Аз недопушам Административния Сжд да може да се влияе, но Ангелов навикнал да действа по тжмни пжтища прави своите опити.

Ето доказателства:

гр. Стара-Загора, 12. 1. 1923 година.

„Любезни Т-и Омарчевски

„Друго, оня серсемина, собствено големия от тях Сотир Новачков подал заявление, след като Вие не сте го удовлетворили в Вжрховния Административен Сжд и искал да ни лишат от правото на стопанин на нашето (Професионалното) Тжрговско училище.

„Там дадохме възраженията си. Предполагам, че и Вжрховния Административен Сжд ще остави молбата му без последствие. Да видим. По този вжпрос писах на Черноколев, ако може да уреди онуй що исках чрез него.

В сжщото писмо следват още по нитересни редове:

„А рогорос видиш при изборите за окр. училищни сжвети и дисциплинна комисия имаше една бюлетина с сжджржание;

Стоян Омарчевски
Фартунов
Ангелов

Член 82.

„По почерка разбрах, че е работа на Лотев, онзи тип, за който некога, когато г. Тотев искаше да го пратите в Кърджалии, аз се застъпих за противното. Храни куче да те лае, нали?—Имай го само за сведение“.

Всеки знае как се казва на обикновен език даване на сведения за свои колеги.

Благодарение на личните връзки на Ангелов с Омарчевски брат ми Николай Новачков бе уволнен несправедливо като учител в Частното Търговско Училище Стара Загора през средата на учебната 1922—1923 година. За да постигне това уволнение Ангелов и компания си послужиха с най-недостойни средства. След уволнението си, брат ми подава заявление до Министра на Просветата и иска анкета, която щеше да разкрие пристрастното уволнение. За да се избегне този резултат, Ангелов пак прибегва до вмешателството на Омарчевски. В горещитираното писмо той благодари на Омарчевски за уволнението на брат ми и продължава:

„Знаеш, обаче, че той (брат ми—б. м.) с всевъзможни измислици на сметка на другите от групата е подал някаква тжжба в Министерството Ви и искал анкета и не знам що. Ще моля не обръщайте внимание на тези лжки и измислици на този гамен.“

„Не е истина, лжка, нагла лжка е всичко онуй, което той пише в тжжбата си, копие от която пратил в професионалното училище.“

„Смешното в тжжбата му е, че претендира то да било инициатора на тази ползотворна творба—Търговския Курс. По кой ли начин и кой ли би му вярвал. Серсеин.“

Истината е че по инициативата на брат ми Николай Новачков се отвори частното Търговско Училище в Стара Загора, в което той покани Ангелов и компания да участвуват в него като стопани и преподаватели. Обаче, последните от благодарност в съдружие с Ангелов служейки си с мизерни средства постигнаха уволнението на брат ми.

Цитираните писма са една малка част от онова големо изобилие на интимни писма отправени от Ангелов до Омарчевски, които се намирали в архивата на последния, която архива заедно с архивите на другите земеделски Министри сега се преглежда от особена коми-

сия в София. Цитираните писма, нито са най-интересни, нито най-важни. При по-вече време и търпение ние бихме изнесли пред обществото още многобройни документи на морални падения, на безгранично лакейство от Ангелов. И всички тия писма са пълни с най-големи глупости по адрес на почтени и уважавани учители и граждани, окичени с най-мръстни епитети, като „гамени“, „серсеми“, „мръстни твари“, „тъмни личности“, „типове“ и др. с които в изобилие разполага речника на „вжзпитателя Ангелов“. В тези писма има ходатайства за уволнения, назначавания, премествания, задгранични командировки на учители и учителки, за намаляване на данъци и пр. и пр.

Ако след всичко изнесено Министерството на Просветата не уволни Ангелова като Директор на Мжжката гимназия, преподавател в частното Търговско Училище и не му отнеме правото на стопанин в сжщото, това ще бъде един голям скандал и ще свидетелствува, че и при новото правителство в това Министерство не държат сметка за морала на учителя,

гр. Ст.-Загора, 1 Септември 1923 г.

СОТИР НОВАЧКОВ
АДВОКАТ.

0.12.11.